

Ποίημα: “Η Πόλις Εάλω”

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Ποίημα του Χρήστου Γούδη

Περήφανα ανεμίζουν στον Κεράτιο
Οι επισείοντες του δρόμωνα του βασιλέως
Το πλόϊμο με τον Φλαντανελά
Διέσπασε τον εχθρικό κλοιό
Μικρό διάλειμμα διαφημιστικό
Της ναυτοσύνης των Ελλήνων

*

Αλλοίμονο! Ο αγώνας έχει προ πολλού κριθεί
Οι συμπληγάδες ανελέητα χτυπούν τη Βασιλεύουσα
Βίαια προσαγέντα κύματα από Ανατολή και Δύση

*

Δικέφαλος ο αητός των Κομνηνών
Με τα φτερά του ανοιχτά ατσάλινα
Μάταια προσπαθεί να τα αναχαιτίσει

*

Κλονίζονται τα τείχη της Κωνσταντινούπολης
Απ' το κανόνι - γίγαντα του Ουρβανού
Προτού η Θεομήτωρ Στρατηγός
Τον Μαγυάρο υβριστή εξαφανίσει

*

Αλλοίμονο! Ο αγώνας έχει προ πολλού κριθεί
Απ' τον συνώνυμό του Ουρβανό τον δεύτερο
Και τους χριστιανομάχους σταυροφόρους
Που εκπορεύτηκαν απ' την Αγία Δύση

*

Εθελοντές φιλέλληνες προστρέχουνε
Την ύστατη στιγμή
Ο Ιουστινιάνης μ' εφτακόσιους Γενουάτες μαχητές
Πολύ αργά η πλάστιγγα για να γυρίσει

*

Η φλόγα του Αγίου Έλμου
Εγκαταλείπει την Αγιά Σοφιά
Σταλαγματιές η κόκκινη βροχή
Πέφτει αργά αργά στην Πόλη

*

Οι Τούρκοι ρίχνουνε στα τείχη
Εσταυρωμένους σταυραητούς
Περίσφιχτους με ιοβόλα φίδια

*

Ο Κωνσταντίνος ονειρεύεται ξανά
Τον εφιάλτη του Μεγάλου Κωνσταντίνου
Υπνοβατεί ανήσυχος επάνω στις επάλξεις
Βλέπει τυφλό τον Ρωμανό στην Πύλη του
Να επιστρέφει νικημένος απ' το Μαντζικέρτ
Τον Βαγιαζήτ ξωπίσω του σαν κεραυνό να επελαύνει

*

Τα στίφη αλαλάζουν «Γιλντιρίμ»
«Φατίχ Σουλτάν Μεχμέτ Ασινέ»
«Χαγάνε και Κυρίαρχε των οριζόντων»
«Μωάμεθ Πορθητή Γαζή»
«Γιέ του Σουλτάνου των Γαζήδων»
Ιμάμηδες μουλάδες και δερβίσηδες
Ολονυχτίς εκστασιάζουν τους γενίτσαρους
Με προσευχές τύμπανα και ζουρνάδες

*

Ἦρθε ἡ ὥρα τῆς ἀλήθειας τῆς πικρῆς
Μάϊος 29 τοῦ χίλια τετρακόσια καὶ πενήντα τρία
Καλύφθηκε ἡ Βασιλεύουσα
Ἀπὸ τὴν πλημμυρίδα τῆς Ανατολῆς
Ἀπὸ τὸ πυρωμένο μάγμα τοῦ Ἰσλάμ
Καὶ τὸ δρεπανηφόρο γιαταγάνι τῆς ἡμισελήνου
Ἡ Ρωμανία πάρθηκε
Ἡ Πόλις ἀμετάκλητα εάλω

*

Ὅμως ἐμεῖς
Ελλήνων παῖδες ἐσμέν
Καὶ τῶν βαρβάρων σμήνος
Οὐ πτοούμεθα
Καὶ τὴν ἀκτὴν φοινίξωμεν
Αἵμασιν ἐναντίων

*

Ἐσσεταὶ ἡμᾶρ
Ὅταν αετοφόρος πάλιν υψωθεῖ
Θριαμβικά στο πλόϊμο ἡ φοινικίδα